

jeg vilde stemme for denne Dagsorden, og det af den Grund, at jeg, som jeg nu ser paa Tingen i dette Øjeblik, ikke kan erkende, at Brændevin i og for sig er et godt Skatteobjekt. Jeg tror nemlig ganske sikkert, at i Løbet af ganske kort Tid vil det, der bruges deraf, svinde ned til et Minimum. Dersom altsaa en af mine Venner sad som Finansminister, maatte jeg nødvendigvis ud fra dette Standpunkt sige til ham: Tag dig i Agt, thi det er sikkert, at ude i Befolkningen har man begyndt at se paa Brændevinen akkurat som man for en Menneskealder tilbage saa paa Snus. De ældre af os huske jo nok, at der var en Tid, da alle Mennesker snusede, fordi det var saa sundt. Men saa skete der af og til det forfærdelige, at det kom til at hænge uden for, og det saa ikke godt ud. Det samme sker akkurat lige saa godt for Mennesker, der komme Spiritus i sig, den kommer ogsaa let til at hænge uden for, og det ser ikke godt ud. Og kommer man til at se, at det er Tilfældet — og det er man godt paa Vej til — saa vil Spiritus som et dagligt Nydelsesmiddel have levet sin længste Tid. Jeg stemmer for Dagsordenen, fordi jeg ikke anser Brændevinen som et retfærdigt Skattegrundlag. Det ærede Medlem for Møen (Bojsen) sagde, at man kunde lade være at drikke Spiritus. Men Herregud, der er i Hundredevis af Mennesker, der *ikke* kunne, og jeg er ikke vis paa, at det ærede Medlem for Stege kan lade være at drikke Spiritus. I saa Tilfælde skulde han da først bevise mig det ved at lade være; det siger ethvert Menneske rundt om i hele Verden: Jeg drikker saa ganske lidt! Men tror man, at det ikke er saa ganske rart for mig at komme hjem og sige til Vælgerne, hvad jeg har sagt, hvorfor jeg ikke holder af Spiritusskatten, saa tager man fejl, jeg bryder mig ikke noget derom. Sagen er den, at ville de vælge mig, er det godt; ville de ikke, saa er det ogsaa godt. Det maa jeg tage, som det er. Jeg gør kun her i Tinget, hvad jeg tror, er rigtigt, og jeg tror, det rigtige er at stemme mod Spiritusskatten, fordi den er uretfærdig mod de Folk, der nu en Gang bruge Spiritus. Jeg vil føje til, at jeg har aldrig troet, at jeg var kommen herind for at lovgive om, hvad Folk maatte drikke eller spise, eller for at give Lov for, hvor mange Snapse Folk maa drikke, eller, som den ærede Godsforvalter hos Lensgreve Holstein-Holsteinborg, sidde og ruge over den Slags Ting; thi saa maatte vi være konsekvente og vænne os til at lovgive om, hvor mange Skefulde Kernemælksvælling Folk

maa faa, eftersom man jo under visse Omstændigheder kan faa ondt af Kernemælksvælling, eller hvor mange Svedsker Folk maa spise. Naar Godsforvalteren sidder og ruger over disse Tanker, vil han mere sig over Venstres Vandgang paa Rigsdagen, fordi det fulgte hans Raad. Det, jeg vil sige, er navnlig dette, at jeg i et Blad, jeg tror, det var Agrardagbladet, har læst noget om, hvor forfærdeligt det var, at vi Afholdsfolk kunde stille os saadan imod den Brændevinsskat, at vi vare imod den. Og det ærede Blad foreholdt os ogsaa, at det var i Strid med vort Løfte. Det ærede Blad har ganske sikkert aldrig set dette Løfte, thi saa vilde det ikke sige noget saadant, jeg kan ikke begribe — jeg tror, at det kan have sin Interesse for Tinget at vide det, da vi jo ere adskillige Afholdsfolk her — at det med nogen som helst Grund kan fremsættes imod os, at vi af den Grund, at vi ikke drikke Spiritus, skulle tage nogen som helst Særstilling til noget som helst Spørgsmaal, lige saa lidt som jeg kan begribe, at jeg skulde tage en anden Stilling til et eller andet Spørgsmaal, fordi jeg ikke spiser Flæsk. Jeg vil en Gang for alle slaa fast, at den Maade, paa hvilken vi skulle virke for denne Sag, er, at vi lade være at drikke og i øvrigt vise, at vi kunne være lige saa gode Partifæller, lige saa gode Arbejdere og muntre Kammerater som, hvis vi drak Spiritus. — Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Slagelse. I de Par Aar, jeg har været her i Tinget, har jeg altid, naar jeg kom ud, maattet erkende, at det Medlem, der her i Tinget er det mest troende, er min ærede Nabo, det ærede Medlem for Allesø (R. Sørensen). Det er sikkert, at han tror altid udmærket godt om sig selv, og jeg har altid kunnet finde mig ypperlig i det. Men det har gjort mig rigtig ondt, at det ærede Medlem for Slagelse ser saa skævt paa os, og jeg har lagt Mærke til, at han er saa idealt anlagt, at han ogsaa tænker lidt idealt paa, hvorledes det gik til, da han kom ind i Rigsdagen. Sagen er imidlertid den, at det gik ganske simpelt til, ligesom med os andre, der ikke ere saa idealt anlagte. Der er ikke noget idealt ved det. Jeg skal fortælle det ganske kort, fordi det ærede Medlem her i Salen kan have godt af at lære lidt. Sagen er den, at der nede sloges Oppositionens Grupper paa Kraft, og Resultatet blev naturligvis, at de andre sagde: Ja, I ere nogle dejlige Mænd, I ere selvstændige, fri Mænd, har det fri Ord og gøre, hvad I ville. Men de øvrige, de svage, strøg For-